

ABONAMENTUL:

Pe un an . 28.— Cor.
Pe jumătate an 14.— „
Pe 3 luni . . . 7.— „
Pe o lună . . . 2.40 „

Pentru România și străinătate:

Pe un an . 40.— franci.
Telefon
pentru oraș și interurban
Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACTIA
și ADMINISTRAȚIA
Strada Zrinyi Nr.1/a

INSERTIUNILE
se primesc la admini-
strație.

Mulțumite publice și Loc
deschis costă șirul 20 fil.
Manuscrisurile nu se în-
napoiază.

Invățătorii noștri pentru orfe- linatul românesc.

Arad, 27 Ianuarie.

Mișcarea de însuflețire, ce s'a pornit pen-
tru înființarea orfelinatlui nostru, în toate
părțile locuite de Români, este o dovadă stră-
lucită, că însemnătatea națională superioară
a acestei instituțiuni, a intrat în conștiința
publică cu puterea de convingere a marilor
necesități ce sbuciumă sufletul colectiv al
neamului în clipele istorice ale evoluției sale.
Ea este creațiunea spontană, voluntară, a
acelui instinct de conservare și apărare, care
a format în cursul tuturor frământărilor
noastre de veacuri, nota immanentă a geniului
românesc. Născută în zile de restricte din
plânsul și durerea celor mici, ea va fi căminul
mângăitor și cetatea de adăpost cald al mi-
ilor de orfani nevinovați, chemați să dea
noua generație de luptători viguroși și con-
științi pentru ființa și sporirea neamului, a-
stăzi atât de rărit și sărăcit în vlăstarele
sale. Acești orfani ai neamului sunt nădej-
dea noastră de mâne, și recunoscând acest
adevăr, vom mărturisi cu toată puterea cre-
dinței noastre, că salvarea lor din ghiarele
înstrăinării, constituie actul logic și al mân-
tuirii noastre. Iată pentru ce trebuie să ve-
dem în orfelinatul românesc din Sibiu un
simbol național, sinteza preocupărilor și mai
ales a jertfelor noastre din ziua de azi. Totul
trebuie să se miște, ca el să fie activat cât mai
curând și să poată cuprinde sub aripile sale
ocrotitoare pe toți orfanii cari plâng nemân-

găiați pe mormântul necunoscut al părinților
pierduți.

Și în centrul acestei mișcări naționale și
umanitare, ne place să așezăm pe acei oa-
meni, cari prin rostul lor profesional sunt
chemați să înțeleagă mai bine decât ori ce
tagmă, valoarea covârșitoare ce o implică
grija de buna educație a miilor de copilași
rămași pe drumuri. Ne gândim prin urmare
la *invățătorimea noastră*, acel factor impor-
tant, în mâinile căruia stă toată soarta înăl-
țării poporului românesc. Ei cari zi de zi își
irolesc puterile în slujba ideală, dar istovi-
toare a luminării, nobilitând inimile și fău-
rind sufletele generațiilor de mâne, sunt în
măsură să aprecieze într'un mod cu totul su-
perior și special, justificarea necesității din
care a isvorit înființarea orfelinatlui româ-
nesc. Umanitatea și naționalitatea, sunt stâl-
pii de granit, pe cari se va înălța strălucitor
fortul de apărare și de întărire al celor ce
sunt amenințați să ajungă copiii nimănu.
Dascălii noștri, cari în toate împrejurările
grele au ținut să-și facă nu numai datoria de
educatori, ridicând-o la semnificația supe-
rioară a unui *apostolat* devotat și înălțător,
ci au știut totdeauna, pe lângă toată sărăcia
ce li-a fost tovarășă nedespărțită, să sprijie-
nească și prin jertfe materiale inițiatiile
largi pentru crearea și susținerea instituțiilor
de ordin religios și național, s'au simțit și de
astădată obligați să se înșirue printre cei
dintâi aderenți însuflețiți ai orfelinatlui din
Sibiu. Sufletul ni se umple de mândrie legi-
timă, când ni se dă din nou prilejul fericit
de-a constata, că în ciuda tuturor paragrafi-
lor oneroși invățătorii noștri
trăiesc în aceeaș atmosferă sufletească de

curățenie morală și de avânt național sclipi-
tor, care a împodobit în tot trecutul nostru
dureros, fruntea senină a *dascălului* tradi-
țional. De aceea nu ne mai îndoim nici o cli-
pă, că toți membrii corpului didactic primar
român, își vor face o chestiune de onoare din
dorința de-a fi trecuți, prin jertfa de bani ce-o
vor aduce, în șirul sprijinitorilor conștiinți ai
orfelinatlui din Sibiu, alături de vrednicii
lor tovarăși din arhidieceză, a căror listă o
dăm astăzi publicității la alt loc al ziarului
nostru, cu un sentiment de înaltă plăcere și
caldă recunoștință. Suntem siguri, că neamul
întreg va urmări cu o vie mulțumire și adâncă
mângăiere seria nesfârșită de nume învăță-
torești, care se va fixa pentru vecie în co-
loanele acestui ziar, ca o mărturie elocventă
și netrecătoare despre înalta concepție de
jertfă națională a dascălimii zilelor noastre.

Invățătorul român, care sub controlul ri-
gid al unei inspecții nu rareori trecând peste
limitele admise ale preceptelor pedagogiei a
știut cu desăvârșită artă să armonizeze îm-
plinirea datoriilor impuse de paragrafi cu
conștiința lui de român cinstit va fi și acum
deplin conștiu de marele adevăr al principiu-
lui pedagogic exemplă trahunt și prin pilda
sa strălucitoare va aprinde lumina chiar în
sufletele cele mai păraginite. Suntem deplin
convinși, că alături de preoțime învățătorimea
română va fi adevărata întemeietoare a or-
felinatlui românesc din Sibiu prin pilda dă-
ruirii sale și prin neobosita propagandă ce
va face pentru mărețul ideal ce-l constituie
instituțiunea acelu orfelinat.

În arhidieceză s'a făcut începutul. La a-
pelul distinsului revizor școlar Dr. Ion Ma-
teiu 54 de învățători și-au trimis numai decât

Din carnetul unui rănit.

Ziua de 28 Martie a fost o zi cam ferbinte pen-
tru noi cei din regimentul 41 bucovinean, dar to-
tuș am răsbătut prin greutatea și temerile ei. Eu
însă am fost silit să mă retrag de pe câmpul de
luptă pe un timp nehotărît din cauza unui glonț,
care mi-a intrat în piciorul drept. Am plecat mai
întâi la Sadagura, un orașel lângă Cernăuți, unde
se afla medicul militar. Căutându-mă și dându-mi
ce-mi era necesar am plecat la spitalul din Cer-
năuți. Aici n'am stat mult, căci, cum am ajuns,
m'au și pornit mai departe spre spitalul din Dor-
na. cu alți bolnavi și răniți. Pe drum mi-am adus
aminte că ar fi bine să dau de știre părinților,
unde mă află. Am ajuns în Dorna. Aici ne-au ținut
vre-o 2 ore pe drumuri până ce ne-au scris pe
toți (căci eram peste 50). Spre seară am trebuit
să las să mă tundă și apoi îmbrăcându-mă în
schimburi curate am fost împărțit într'o odaie.

Era pe timpul vizitei de după amiază. Medicul
m'a cercetat și am rămas mai departe acolo. În
spital erau numai două surori de caritate, cari nu
vorbeau altă limbă decât cea polonă. Amândouă
erau călugărițe, una mai bătrână, iar cealaltă tân-
nără și cu o față foarte plăcută. Dar ce folos —
nu ne puteam înțelege.

După două zile au sosit și părinții, cari mi-au
adus răchie, slănină și niște plăcinte bune, bune!
Totodată a venit și soția unui caporal numit Ca-

linescul din Vama și am făcut un praznic și o ve-
selie de s'a dus vestea în lume.

N'am stat mult, căci a treia zi după sosirea
mea în spital am fost treziți cu noaptea n cap,
ne-au încărcat mai mulți claie peste grămadă în-
tr'un automobil de muncă și haid la spitalul din
Bistrița. Am trecut Măgura și am ajuns cam pe la
amiază în Prundul Bârgăului. Am stat cam o oră
bună în drum, unde ni s'au dat de mâncat. Lumea
se uita nepăsătoare la noi, căci era deprinsă cu
astfel de întâmplări. Plecarăm apoi la gară. Ne-am
suiț în vagoane. Eram de toată limba, Nemți, Ro-
mâni, Ruși prinși și răniți, Croați, Unguri, Bohemi
— și mai ales orice limbă ai fi vorbit ai fi putut
afla oamenii să te înțeleagă.

Ajunși în Bistrița ne-au pus în rând câte doi
și haid încet până la spital. După înscrierea obi-
cșnuită, am fost împărțiți, care încotro prin odăi.
Noi am fost patru într'o odaie, trei Români și un
glotaș Rutean. Ca ordonanță de odaie am căpă-
tat un Român din Dej, cam prostuț, dar eram
mai bucuroși de dânsul decât de un Ungur cu-
minte. Ne aducea regulat mâncarea prescrisă și
îngrijea de noi după cum îl tăia mintea. Vizita era
de douăori pe zi. Venea un medic militar cu un
sergent-major și cu o soră. Căutarea și cercetarea
era numai în trecere. Surorile de caritate nu le
vedeați până seara,

prin coridoarele lungi ale spitalului. Noi puțin
le-am băgat în seamă, căci cum însera ne prăpă-

deam de răs. Bătrânul glotaș rutean era posnaș
peste măsură. Ne povestea câte și mai câte nă-
bădii. Dar n'a durat nici aceasta mult căci într'o
bună zi ne-am despărțit deolaltă. Am mers chiar
în odaia aceea, unde petreceau surorile mai cu
plăcere. Eram între pacienți unguri și nemți. Un
sergent dela muzică era îndrăgostit în una din
surori până la urechi — aveam de ce râde. — De
două ori pe săptămână ne cânta muzica militară.
Atunci ieșeau și Ruși răniți să o asculte, iar câți
mai rămăneau prin odăi, jucau crocoveac după
muzică și băteau din palme de credeai că e nuntă
adevărată.

Având de sosit un alt transport mare de răniți
am trebuit să părăsim spitalul din Bistrița. Dimi-
neața am fost alarmați cam vre-o 150 de inși și
ne-au dus la gară. Inghesuți în vagoane de vite
am mers ca vai de noi până ce am ajuns seara la
Cluj. Seara la gară ne așteptau numai ampoiații
unguri, cu cari nu ne puteam înțelege. Când să ne
scoborâm din vagoane, dă Dzeu un viscol cu
ploaie, de credeai că se prăpădește lumea. Fiind
cam mulți n'au știut ce să înceapă cu noi. Ne-au
purat o bucată prin vifor și apoi ne-au vârit în
magazinul gării. Aici erau mese lungi, pregătite
pentru astfel de primiri pompoase. Ne-am pus lân-
gă mesele goale. Pe urmă am căpătat câte-o
Cească de cafea cu puțină pită. În timpul mesei
ne-au împărțit pe la localități, să dormim peste
noapte. Eu am avut norocul să dorm într'un teatru

obolul lor pentru orfelinat. Inceputul e splendid și noi suntem convinși că nici un singur învățător, dar absolut nici unul nu va rămânea dator cu împlinirea celei mai înalte datorii naționale de a ridica prin orfelinatul din Sibiu puternic zid de apărare naționalității noastre și izvor de mângâiere pentru orfanii neamului nostru. Dăscălimea română va îmbrățișa cu toată căldura inimei sale propaganda pentru marele orfelinat românesc și atunci problema va fi rezolvită.

Salonicul.

Arad, 27 Ianuarie.

Citim în *Le Temps* dela 16 Ianuarie acest articol asupra punctului unde se va desfășura evenimentul cel mai important militar în zilele apropiate:

Un comunicat englez declară că aviatorii armatei aliate din Salonic, au constatat o mare activitate în dosul liniilor dușmane. Trupe turcești sub comanda ofițerilor germani, au sosit pe drumul de fier bulgar din marea Egee până în apropierea frontierei eline. Forțe germane se concentrează la Monastir, iar Bulgarii în linia dela Ghevgheli la Doiran. Enormă cantitate de muniții și material a fost transportată îndeosebi la Usküb și Veles. Cu toate acestea nu se pot ști intențiunile precise ale Germano-Bulgarilor și Turcilor, nici chiar necesitatea sau momentul aproximativ al începutului ofensivei anunțată de ziarele de peste Rin.

Esitarea de care este caracterizată atitudinea împătritei înțelegeri germano-orientală în fața frontului dela Salonic, nu pare de loc o însuflețire. Bulgarilor nu le prea convine reinstalarea Turcilor în litoralul lor din Egee, nici chiar în calitate de aliați. Ei știu să aprecieze că o cooperare împotriva Salonicului, pe care Austro-Germanii nu le vor lăsa-o în întregime, de sigur, merită compensațiuni, și ocupația Macedoniei sârbești le naște dorința de a-ș estinde pretențiile în Macedonia grecească. Înțelegerea austro-germană din Orient, rămâne subiectul discuției dintre aliați și Salonicul nu reprezintă pentru ei decât o dificultate militară. Prezența noastră în Vardar a provocat o problemă diplomatică foarte complicată în tabăra adversară, soluția căreia va fi cu atât mai favorabilă pentru aliați cu cât generalul Sarrail va fi mai bine instalat.

Știrile sosite din Salonic anunță că măsurile necesare pentru apărarea câmpului de luptă

s'au complectat prin distrugerea podurilor și a drumurilor de fier cari puteau servi inamicului la transportul de trupe și muniții. Frontul dela Salonic va putea să reziste unui atac împotriva forțelor mai considerabile decât cele de cari inamicul dispune pentru moment, iar debarcările zilnice de trupe și diferite arme și muniții, îndeosebi de artilerie greu, formează din aceasta poziție avansată a aliaților în Orient, un punct din cele mai bine apărate. Și în stăruință stăpânirea mării permite aliaților dacă necesitatea cere expediția maselor însemnate de oameni și artilerie, cari dela evacuarea peninsulei Galipoli se află la câteva ore depărtare dela portul din Vardar.

Impresia produsă prin forța aliaților la Salonic, a contribuit în mare măsură la încrederea Grecilor, cari se credeau deja cu totul abandonată influinței germane. Agenții germani la Atena nu mai tănuiesc neliniștea ce le-o inspiră aceasta situație și dacă ei își dublează activitatea pentru a presiona guvernanta, agitația și dispozițiile personale luate de ei, sunt o mărturisire a inferiorității față de acțiunea aliaților și a incurcăturii generale de cari se simt înconjuțați. Predispozițiile populației grecești sunt de altfel de un asemenea raport, cari pot inspira esitații la dușmanii ereditari ai elenismului datate năvălirea teritoriilor pe cari regele Constantin le-a curățit la 1912 și 1913.

Amenințările din Berlin și Viena, se adevăresc prin ocuparea Cetinjei care a urmat nimicirii Serbiei și devastării Belgiei. Ajutoarele întârziate date acestor țărișoare se explică și prin argumentele procurate de aceste greșeli intimidării teutone. Dacă însă, insuficiența coordinației, care a lipsit multă vreme din acțiunea diplomatică și militară a aliaților, a avut rezultate mult mai vaste decât scopul logic, efectele năzuințelor de a le repara se simt cu dinadinsul. Felul organizației și al comandei de care este caracterizată instalația câmpului de luptă dela Salonic, demonstrează direcția care se manifestă în aceste operațiuni, unită într'un singur gând și impulsione. Transportul Sârbilor din Albania la Bizerte și Corfu nu va compensa pe bravii noștri aliați de suferințele îndurate în Albania și de amărăciunea retragerii. Pierderea Cetinjei, consecința căderii Lovcenului, nu obvenează, dacă regele Nicolae primea la timpul său ajutorul care trebuia să i se dea atât din interes cât și din sentiment. Energia cu care Austro-Ungaria a pornit campania împotriva Muntenegrului, a împiedecat Italia, pentru care era chestie de urgență o opoziție în fața acestei victorii, să repare consecințele intervenției sale

întârziate din Albania. Se zice însă, că prezența regelui Victor Emanuel la Roma, are să contribuie la grăbirea execuției măsurilor, cari poate să nu fie încă prea întârziate pentru a deveni rezultative.

Rezultatele evidente ale năzuințelor coordonate din acțiunea militară și diplomatică promise în declarația ministerială din luna Noemvrie trecut, încep a se manifesta la Salonic. Grăție pozițiilor din gura Vardarului, Germanii nu sunt stăpâni Orientului. Prestigiul aliaților, nimic foarte grav în Serbia și la Galipoli, este pe cale de reparație; nici Turcii nu mai au garanția sigură a expediției din Egipt. Evenimentele cari vor urma la adversarii noștri în urma abandonării Orientului, fără ca ei să poată influența situația fronturilor din Rusia și Franța, nu vor putea decât compromite fințele rășboiului. Prezența aliaților la Salonic, este unul dintre motivele forțelor slăbite ale Germaniei, care îi va pricinui lovitura fatală. Rezultatele câștigate, justifică de pe acum întreprinderea noastră și cere să-i tragem toate avantajile pe cari ni le promise.

Tulburările din China.

Revoluția nu este încă sufocată. — Conspirație contra lui Juansikhail.

Arad, 27 Ianuarie.

Ziarul „Times” anunță din Sanghai: Tabloul fidel al revoluției izbucnită în departamentul Jünnan nu se poate stabili din cauza cenzurei. Interesul guvernului cere ca evenimentele să aibă o aparență potolită.

Din faptul deplasărilor de trupe se poate deduce, că situația din China este foarte gravă. Intreaga armată de aci, vre-o 30 mii soldați, sunt mobilizați. Acestei armate i se impune datoria să sufoce revoluția în interiorul departamentului și să împiedece extinderea ei în alte provincii.

Revoluționarii au asediat și s'au stabilit pe Cvecen și soarta Seciunei este foarte nesigură.

Unii dintre cei mai intimi ai lui Juansikhail l'au părăsit, declarându-se nemulțumiți cu activitatea președintelui. Toți Chinezii patrioți sunt nemulțumiți cu președintele.

În general este invinuit că vrea să-și extindă puterea personală, în vremece în sinul guvernului imperial domnește mare corrup-

național unguresc, care era deja prefăcut în spital. Paturile erau toate ocupate așa, că am fost necesitat să dorm într'un pat părăsit ce l'am aflat pe scenă. Toată noaptea l'am visat pe Euripide și pe Odysseu în călătoria lui. Adevărată noapte de teatru. — A doua zi ne-au învățat până spre amiază pe lângă magazin, până ce în fine ne-au suit într'un tren, anume pentru răniți și bolnavi. S'a pus trenul în mișcare și am părăsit Clujul, oraș și cuib românesc odinioară, neavând măcar fericirea să-l vedem. De aici am dat în șes și astfel am mers două zile. De mâncare n'am mai avut grijă, căci bucătăria era pe tren. Toată pusta ungurească un lac de apă din cauza topirii omătului. Am ajuns în fine și în Budapesta, pompoasa capitală a Ungariei. Aici ni s'a spus, că trenul va sta șase ore. Vr'o 20 am cerut permisiune să vedem orașul, care ni s'a și încuviințat. Prin oraș am plecat cu un conducător. Multe edificii mari, lume multă și veselă, nepăsătoare, părechi îndrăgostite plimbându-se. Ne uitam și noi uituci la mulțimea norodului, neputând-ne închipui, cum pot să ascundă astfel de zidiri frumoase valul de noroiu viu, ce se rostogolea pe străzi.

Am admirat podul construit cu atâta măiestrie și am privit mult la Dunărea bătrână, ce purta pe spinarea ei lucie niște pitici, cari respirau aburi pe gură. Am intrat în Buda. Tot aceleași lucruri erau și aici de privit, mai cu deosebire că nu mi s'a întâmplat nimic ca în Pesta. Deasupra orașului se ridică pe un deal pieziș cetățuia întărită cu turnuri, care predominază întreg orașul. Ne-am pornit încet iarăș la gară. Am ocupat locurile no-

stre obicinuite din vagoane și pornindu-se carul cu foc, am părăsit locul atât de destrăbălat al omenirii.

A doua zi dimineața m'am trezit în gara Semmering, înaintea Vienei. Dintr'un început nu știam unde mergem, spre vest sau sud? De abia conductorul ne-a lămurit, că stăm înaintea marelui oraș. Întăia mea privire a căzut peste un cimitir, care era în afară de oraș. Era mare cât cuprindeau privirile și era aproape totul acoperit cu pomi, iar unde nu erau pomi, erau morminte unul lângă altul, ca coloane întregi de oaste în frunte cu căpitani, crucea. Am ajuns în gara de vest, unde ne-am scoborît din vagoane. Mai întâi ne-a primit așa numitul „Fizicul orașului”, întrebându-ne pe care dintre noi îl doare foalele? Puțini însă s'au anunțat la experimentul domnului. Am trecut prin gara principală și am ajuns într'o sală mare, unde erau mese, însă goale. Fără multă vorbă ne-am așezat la dânsule, unde în scurt timp ni s'au împărțit cafea și țigări.

De aici ne-au împărțit pe tramvaie și am pornit — unii pe automobile sanitare — alții pe tramvaie, iar alții în calești cu roți de gumă, la diferite spitale, unde am fost împărțiți.

Eu unul am fost împărțit la spitalul i. r. al ducesei Sofia. Spitalul acesta e împărțit în trei părți. Am trecut prin partea întâia fără să mă intereseze lucrurile și oamenii. eram prea obosit. De aici trecând prin o grădină spațioasă am ajuns la despărțitura a doua, unde am intrat. Prin coridoarele lungi ne așteptau maice și doftori. Apoi ne-au condus în o subterană, unde se afla baia cea mare

de scăldat. Surorile mai că toate sunt maice, deoarece spitalul acesta e al mănăstirii maicelor. Desbrăcându-mă luai o baie. Maicele slujeau la scăldat câte două de unul. Ori de era unul rușinos sau ba, nu-i folosea nimic, căci trebuia să se lase spălat de maice. Acelaș lucru ni s'a întâmplat și mie. După baie ni s'au dat schimburi curate. În picioare încălțați cu pantofi de lână am pornit-o mai departe. Ajunși în drumul mare n'aveam mai mult de depănat până la despărțitura a treia, decât vr'o 50 de pași. Lumea vieneză se uita compătimitoare la noi, văzând atăția schilozi și aproape neoameni. Am ajuns edificiul destinat nouă, unde am dat tot peste maice. Edificiul are trei etaje, destul de spațios, încât cuprinde sute de răniți. El era împărțit în două. Jumătate era spital, iar jumătate era cursul privat de învățătorițe.

Un simplu coridor îngust ne despărțea de-olaltă. În fiecare zi auzeam șgomotul clavierului, ce scoțea tonuri absurde, purtat fiind de degete sau prea îndrăgostite, sau neștiutoare de dragoste, ale elevelor tinere. În etajul al doilea ni s'a dat o odaie spre locuință. În ogradă sunt multe edificii mai mici și chilii de ale maicelor, între cari se află și un pensionat de fete. Nu ne trebuia alte cele.

Intrat în odaia-mi destinată, am ocupat imediat patul, căci aveam lipsă de dânsul, deoarece trecuseră mai multe nopți nedormite. Am ațipit imediat. După un somn nici de o oră m'am trezit iarăș. De abia acum am început să privesc în jurul meu mai cu interes. Odaia era frumos mobilată, luminată și curată, iar conlocuitorii mei erau toți vieneză. Se uitau cam curioși dintru început

țiune, a cărui fapt însă președintele nu dă nici o atențiune.

„Kölnische Zeitung” află pe cale laturalnică din Petrograd: După o telegramă din Mukden în Mongolia se semnalează turburări îndreptate împotriva Chinei.

O brigadă a diviziei chineze nr. 20 a plecat la Hai-Hanceng, pentru ca să sufoce revoluția și să împiedece extinderea ei și în alte regiuni.

Se telegrafiază din Londra: „Exchange Telegraph Company” anunță din Peking că acolo s'a descoperit firele unei întinse conspirații atentând la viața lui Juansikai. Conjurații au așezat bombe și materii explosive în palatul imperial, pentru a-l arunca în aer și să asasineze pe împăratul. Număroși conjurați au fost arestați.

Funerariile arhimandritului Augustin Hamsea.

Arad, 27 Ianuarie.

Azi înainte de amiază la orele 10 s'a făcut înmormântarea regretatului arhimandrit Augustin Hamsea, egumenul sfintei mănăstiri Hodos-Bodrog, conform programului stabilit de P. S. Sa episcopul Aradului.

Trenul special, care ducea la înmormântare publicul din Arad și jur a plecat punctual la orele 8 și jumătate și a sosit la gara din Bodrogul-Nou la orele 9 jum., de unde vr'o 25 trăsură au transportat publicul la mănăstire. Aici prohodul se începuse deja la orele 8 dimineata conform prescrierilor călugărești.

Din Arad au plecat peste o sută de persoane, partea cea mai mare a intelectualilor de aici, între ei mai multe dame, doamna protopopeasă Mihailu Lucuța din Siria cu domnișoara Lucia, doamna Dr. Botiș și altele. S'au înfățișat la înmormântare aproape toți locuitorii comunelor Bodrogul-Nou și Bodrogul-vechiu, comunele aparținătoare sfintei mănăstiri Hodos-Bodrog, apoi foarte mulți săteni din Fenluc, Pecica-Română și Micălaca.

Au fost de față aproape toți protopopii diecezei Aradului, o mulțime de preoți și învățători. În public am remarcat prezența dnilor Dr. Ștefan C. Pop, deputat dietal, advocații din

Arad Dr. Ioan Nemet, Dr. Cornel Iancu, Dr. Romul Veliciu și mulți alții.

Punctual la orele 10 înainte de amiază a sosit cu trăsura prefectul comitatului Arad d. Dr. Baross Ferencz în societatea protopopului comitatului Dr. Schill József. Au fost de față dintre străini protopretorii Schenk și Hunyár Algernon (Pecica) și Lászlóffy (Aradul-Nou), apoi directorul preparandiei de stat din Arad, Carolini Mihály, plebanul Siebenhaar din Zádorlak ș. a.

La orele 10 a. m. P. S. Sa părintele episcop al Aradului Ioan I. Papp îmbrăcat în splendele sale odăjdii, urmat de peste 30 protopopi și preoți în haine funebre pleacă din localitățile mănăstirești la bisericuța străveche, în mijlocul căreia zăcea ca un sfânt în sicriul deschis trupul neînsuflețit al arhimandritului Augustin Hamsea. În tinda bisericească era așezat corul seminarial din Arad condus de profesorul Triifu Lugojan.

Se începe prohodul atât de înduioșător al bisericii ortodoxe, care este pontificat de însuș P. S. Sa părintele episcop Ioan I. Papp. Strana o țin cu adevărată artă cantorală protopopii Procopiu Givulescu (Radna) și Mihailu Lucuța (Siria), iar răspunsurile le dă cu măiestria-i cunoscută corul profesorului Triifu Lugojan.

S'a remarcat îndeosebi cu multă înduioșare faptul că înalt P. C. Sa părintele Arhimandrit Filaret Musta din Caransebeș a ținut să vină în aceste timpuri grele ca să dea în persoană ultimul onor distinsului răposat. Înalt P. C. Sa a sosit încă ieri la Arad însoțit de d. secretar consistorial Dr. Cornel Cornean, și a luat parte la prohodirea arhimandritului Hamsea alături de P. S. Sa părintele Episcop al Aradului.

Era prea mică bisericuța mănăstirei spre a încâpea toată lumea adunată să dea ultimul onor aceuia, care a fost arhimandritul și egumenul Augustin Hamsea și sute de credincioși în cursul serviciului întreg au stat în curtea spațioasă a mănăstirei cu capetele descoperite.

Rugăciunea de deslegare, rostită de către P. S. Sa părintele Ioan I. Papp al Aradului a produs adâncă impresiune asupra celor de față. Mulți au isbucnit în plâns sfâșietor și într'un loc însuș Arhierul a fost covârșit de emoțiunea durerii și a trebuit un moment să intrerupă rugăciunea spre a-și stăpâni plânsul. Și Augustin Hamsea dormia liniștit și majetos în sicriul său deschis cu mâinile încleștate în jurul unei cruci din lumânări de ceară, mênile de ceară și fața-i de ceară.

S'a terminat. Frații călugări cu fețele lor

la un urs din Bucovina, care țără nici că știau unde se află, dar mai pe urmă m'am desghetat și eu și nu i-am lăsat mai mult în nedumerire. Ne-am dat la sfat ca și cum am fi fost prieteni cine știe de câtă vreme. Adevărată e zicala, cine-a spus-o, că Vienezul are inimă de aur. El e bunătatea întrupată, numai trebuie să o cunoști. — Și-i vesel, vesel de nu mai are pereche, iar la păcălituri, să te ferească sfântul să te pui cu el, căci rămâi păcălit, de-ai fi cu stea în frunte.

Pe minut ce mergea mi se făcea tot mai rău din cauză că mă răcisem bineșor. Temperatura mi s'a urcat la 39.5°. În ziua următoare m'a cercetat medicul cu deamănuntul și m'a aflat beteag serios. Surorile de caritate nu se despărteau dela patul meu. Imi puneau neconținut comprese reci la piept și la spate, cari imi mai linișteau sângele înfierbântat. Lucrul acesta a durat aproape două săptămâni, în care timp fantazia bogată a delirului a scos fel de fel de secrete ascunse, dar poate și numai închipuite, pe cari altădată nu le-aș fi putut spune. Atâta noroc, căci — bieteile măicuțe nu-mi știau limba și nu pricepeau ce vorbesc. Atâta puteau înțelege, că aș fi purtat războiu cu întreaga lume și comenzile ce lunecau de pe buzele mele. Dar a trecut și criza, în urma căreia am căzut într'un somn greu și fără visuri (cu drept cuvânt asemenea morții), din care m'am trezit abia după vre-o 14 ore. Eram cu totul slăbit în urma zbuciumărilor trecute. Pe încetul încercam să mă ridic din patu-mi de suferință, având mare interes să cunosc împrejurimea a doua oară, căci am fost uitat, unde mă aflam și că am mai văzut cândva aceste fețe de oameni.

Incepui să mânânc pușintel și așa se întorcea pe încetul și vigoarea în trupul meu slăbit. Conlocuitorii mei nu încetau de a mă întreba pe unde am umblat, câtă vreme am fost în delir și mai ales surorile aveau mare interes, să afle ce am vorbit atâtea. Dar ce folos. Nu le puteam da nici o deslușire, căci nu știam singur ce-am vorbit și ce-am făcut.

O soră — adevărată măicuță — se interesa mai mult de mine — dar ce folos — n'avea mai mult, decât 17 anișori. Era brunetă și cu niște ochi — cari ascundeau multe gânduri sub rasa-i de călugăriță. Era aproape o copilă, sburdalnică fără măsură și iubitoare de aproapele mai mult decât de sine. Era — mai scurt zis — un înger, care plutea în straițele-i negre de copilă desăvârșită a bisericii. Cui nu-i tresărea inima — la atingerea mânuței nici și albe, când o puneam pe frunte la vre-unul și-l întreba, deși în limbă străină, ce-l doare.

Asupra vieții sale de acasă am putut numai foarte puțin afla, căci nu voia să destăinuiească nimic. Atâta era clar, căci din cauza unei iubiri nenorocite a ajuns acolo, unde nu trebuia să ajungă. Era din orașelul Str... din Germania.

G. Moldovan,
voluntar din Bucovina.

șterse și ochii deschiși larg aduc coperemântul sicriului, cucernicul Visarion sărută încă odată mâna egumenului, așterne giulgiul de vezi peste figura patriarhală a mortului, corul intonează puternicele acorduri ale vecinicei pomeniri, cu zgomot sombru se lasă peste mort acoperemântul de metal, călugării ridică sicriul și pornesc încet, sfioși, cu capetele plecate pe piept spre vecinicul lăcaș. Din turnul solitar, odinărită turn de veghe împotriva aleanului, răsună blângător armonia clopotelor mănăstirești, sute de lumini răspândesc mirosul jalnic de îngroșare și convoiul trist se mișcă în pas cadențat înainte spre trăsura seculară din stristul țintirim al trisților călugări...

La marginea mormântului se rostesc rugăciunile prescise și sicriul este lăsat apoi în sinul mamei dulci, a pământului, din care suntem și în care ne întorcem toți, cari viețuim pe el și din el.

Nici un cuvânt de preamărire, nici un cuvânt de adio, așa a lăsat el, ori așa a dispus cel mai mare, arhimandritul-egumen Augustin Hamsea a intrat în pământ fără sgomotul cuvintelor de iertăciuni și făgărnice laudăciuni. Privind fata lui senină din cosciug nu într'un singur suflet din cele aflătoare în bisericuța străveche cu îngerii și sfinții curioși zugrăviți în galben și în roșul românesc s'a ivit gândul amar: omului acestuia i s'a făcut nedreptate în viață.

Vecinica lui pomenire, vrednică de amintire!

Între rudeniile răposatului au fost de față frații lui, protopopii Voicu Hamsea din Lipova și Ioan Hamsea din Zernești, apoi nepoții săi Dr. George Proca asesor consistorial în Sibiu, Constantin Proca preot în Râșnov, d. și dna Dr. Rudneanu medic în Timișoara, d. și dna Dr. Aurel Cioban avocat în Lipova.

Am remarcat cununile următoare:
Arhimandritului Augustin Hamsea — Episcopul Ioan I. Papp (flori artificiale, fundă în violet).

Consistorul gr. or. român din Arad — Arhimandritului Augustin Hamsea (flori artificiale, fundă în negru).

Corpul profesoral dela seminarul ortodox român din Arad — Fostului director Augustin Hamsea (flori artificiale, fundă în violet și negru).

Distinsului arhimandrit Augustin Hamsea — Familia Mocsonyi din Bulciu și Căpâlnas (flori naturale, fundă albă).

Iubitului și neuitatului nostru frate — Voicu, Ioan, Nicolae, Elena.

Rap.

Politica întăririi a României.

Aromânii și Clémenceau. — Secretarul legației române din Rusia în București. — Impătrita înțelegere cumpără benzina României. — Consulul român din Berna la București

Arad, 27 Ianuarie.

Ziarul oficios al guvernului român „Viitorul”, face următoarele aprecieri asupra politicii ce o urmează în actualul războiu guvernul Brătianu:

„Cu cât acuzațiile contra politicii guvernului creșteau, cu atât și increderea opiniei publice în această politică, se întărea.

De fapt această liniște și calm, invers proporțional cu clamorile unora și cu campaniile altora, dovedește ceva foarte mulțumitor și anume că opinia publică, printr'un instinct admirabil și printr'o minunată înțelegere a lucrurilor, și-a dat seama de proporțiile catastrofale ale actualului războiu.

Căci, este de necontestat faptul că actualul războiu desfide orice concepțiune formată în timpuri bune, și realizează în mod concret ceea ce nici fantazia cea mai înclinată spre tragic, nu putea să făurească.

Și în această catastrofă, s'a simțit în mod instinctiv toate îndatoririle pe cari o dreaptă înțelegere a împrejurărilor și a intereselor lor le impun statelor mici în furtuna îngrozitoare, care bântue astăzi și care va dura desigur încă multă vreme.

Războiul de azi este războiul istovirei, poli-

tica apărării a ceea ce ai, și politica întăririi zilei de azi, pentru că numai pregătirea acestei zile, poate asigura zilele de mâine. Această politică cuminte a fost de îndată înțeleasă și aprobată de întreaga opinie publică.

Grăbiții sau turburătorii, cu tichete felurite și cu felurite titulaturi sunt nemulțumiți. Minoritatea lor însă, permite puternicei majorități a opiniei publice să urmeze o cale dreaptă, sănătoasă, și singură menită să asigure interesele mari ale României în aceste cumplite vremi.”

Primum următoarele rânduri dela un distins conducător al fraților noștri din Macedonia: „Articolul „România se pregătește de războiu”, publicat în „Românul” din 30 Noembrie m'a isbit partea în care se tratează de Clémenceau și fraza lui care se referă la onoare de rassă.

Oare a uitat d. Clémenceau că a scris și ce a spus în 1905—1906 cu privire la noi Aromânii? Ei bine dacă cel care se pretinde, integru savant și critician imparțial să-și aducă aminte că în anii 1905—1906 nega existența elementului românesc în Balcani din cauza filoelenismului său, care îl oprea să vadă că mai sunt și alții de rassă latină în Orient, nu numai Greci și Bulgari.

Cu toate că el trimisese pe un oarecare jidan Berl, secretarul său particular, în Orient, ca să dovedească lumii că noi Aromânii suntem Greci, cu toate că acel secretar, fiind oastepele dlui Tache Ionescu se încerca să convingă pe politicianii României, că e o utopie chestia aromânească în Balcani, totuși noi, în ciuda dlui Clémenceau și a jidanului secretar Berl, am existat, existăm și vom exista, fiind demni urmași ai legiunilor romane și mândri că ne tragem din marea gintă latină pe care ne-o contestă d. Clémenceau; iar acum invoacă chestia de onoare pentru rassă, căci se nimereste cu proverbul turcesc „interesul poartă fesul”.

Aș dori să ajungă aceste rânduri la urechile dlui Clémenceau, și să se convingă că ceea ce d-lui a uitat alții nu uită.

(Cenzura poștală a confiscat o parte din această scrisoare. — N. Red.)

Trebuie să țină minte un lucru d. Clémenceau, să nu se pronunțe asupra unor chestiuni pe cari nu le cunoaște decât prin ochii și urechile alor Berl și să o mai domolească cu sentimentalismul, căci dă chix cum a dat și de data astu cu filoelenismul.

Românul zice: „nu toate păsările cari zboară se mănâncă”, asta trebuie să o știe atât d. Clémenceau cât și alții cari a vol' doiseau judecă și se pronunță asupra unui neam și popor.

La strâmtoare se cunosc prietenii și dușmanii; iar însuș Francezul zice: „Il faut prévenir que penir”.

Ni se anunță din București, că d. Arion, secretarul legațiunii române la Petrograd, a sosit în capitală.

Ziarul bucureștean „Naționalul” află că un consorțiu anglo-francez are intențiunea să cumpere toată benzina disponibilă a României. Englezii încă anul trecut au cumpărat odată o mare cantitate de benzină în România.

Aflăm din București, că d. inginer Kieser, consulul român la Berna, se află de câteva zile în București. Dsa a fost chemat la ministerul lucrărilor publice, în interes de serviciu.

Mari lupte pe frontul rus.

Pregătiri germane. — Comunicatul oficial despre luptele din Galiția și Bucovina. — Luptele teribile din Bucovina nu s'au terminat. — O declarație a țarului Rusiei. — O delegație a deputaților din Dumă pe frontul basarabean.

Arad, 27 Ianuarie.

Correspondentul din Petrograd al ziarului „Le Journal” scrie următoarele despre pregătirile Germanilor pe frontul din Rusia.

— Trei constatări de ordin general și cari vor putea avea consecințe în un viitor foarte apropiat, domină acum episoadele zilei. Prima, este amploarea într'adevăr uriașe a lucrărilor de întărire întreprinse de Germani pe întreg frontul. Rapoartele patrulilor de recunoaștere rusești ca și povestirile refugiaților, concordă. Toată regiunea dintre Vilna și Dwinsk este brăzdată de retranșamente. Astfel, sunt linii neîntrerupte de tranșee dela Dieliatici, pe Niemenul de sus, până la Smorgon și Novo-Svienciuni. De altfel, Germanii, cu titlul de precauțiune eventuală, fortifică într'un mod formidabil toată linia Bugului, marele afluent de pe dreapta Vistulei. Trei rânduri de tranșee sunt stabilite acum paralel cu acest râu, cu platforme betonate, destinate să primească o puternică artilerie. O populație numeroasă a fost rechiziționată și ocupată cu aceste lucrări. Toate satele cari ar fi putut împiedeca câmpurile de tir a acestor întărituri uriașe, au fost fără cruțare distruse.

A doua constatare e că inamicul se străduiește mereu să-și păstreze superioritatea uneltelor mecanice de care a profitat, în chip atât de evident, la începutul războiului. Astfel, el generalizează, până la punctul de a ajunge la o subordonare extraordinară, întrebuințarea mitralierelor. Întrebuințarea mitralierelor este uniform predată fiecărui soldat german. În afară de aceasta, zilnic crește numărul trupelor germane prevăzute cu pușca automată.

Inamicul, evident, cu sprijinul fortificațiilor pregătite dinainte și prin întrebuințarea mijloacelor de distrugere cele mai științifice și cele mai noi, socoate că va compensa inferioritatea numerică de care suferă.

Austro-Ungarii întrebuințează un proiectil cu acțiune dublă, care face explozie întâiadață în aer, ca o șrapnelă și apoi, a doua-oară, pe pământ ca un obuz.

A treia constatare e că dacă însușirea soldaților germani a încercat o scădere în ultimul an, Austro-Ungarii, dimpotrivă, ar fi mai superiori față de ceea ce au fost la începutul războiului”.

Se anunță din Iași: Luptele pe frontul austro-rus continuă, fără ca să se poată înregistra un succes definitiv de-o parte sau alta. Pe frontul bucovinean urmează atacurile de mai multă vreme. Dacă în jurul Cernăuțului nu s'a dat o luptă decisivă, au urmat în schimb alte acțiuni destul de însemnate. Astfel armatele generalului Ivanoff au atacat cu forțe considerabile localitățile Boian și Toporațuți. Agentia rusă „Nord und Sud” arată că beligeranții din această parte stau față în față, și că armatele austro-ungare se țin în defensivă, păstrându-și pozițiunile ocupate. Este, cu alte cuvinte, o situațiune de expectativă care se poate termina print' o luptă decisivă.

Correspondentul din Petrograd al ziarului parisian „Le Temps” scrie: Topirea zăpezii devenită generală în Bucovina și Galiția îngreuiază foarte mult operațiunile de războiu și împiedecă dezvoltarea luptelor. Drumurile pentru artilerie și pentru tren au devenit așa zicând inpracticabile.

Un comunicat oficial al statului major al generalisimului rus spune următoarele despre luptele din Galiția și Bucovina:

„În regiunea Dwinsk artileria noastră a bombardat cu succes o coloană inamică care se apropia de Schloberg.

În Galiția pe Stripa de mijloc am respins încercările inamice de a se apropia de retranșamentele noastre. La nord-est de Cernăuți în regiunea Raranze, am luat un sector dintre pozițiunile inamice. Pentru a relua acest sector adversarul a dat 5 contraatacuri, dar au fost respinse cu pierderi mari pentru el”.

Ziarul „Petit Parisien” publică următoarea de-

clarație a țarului Rusiei pe care acesta ar fi făcut-o unui influent politician francez:

— Hotărâre?! Acum sunt mai hotărît decât ori-când! Mi-am luat ferma hotărâre, că dacă aș fi silit de împrejurări, mă voiu retrage peste Volga, sau chiar până 'n Camciatka, dar rămân rezolut, persistând până 'n sfârșit și iarăș persistând. Dacă unui popor i s'a dat să lupte contra unui popor barbar, acel popor, care va duce lupta, este poporul rus.

Ziarul „Rjeci” are informația, că în timpul apropiat o delegațiune a Dumei va merge iară pe front. În modul acesta deputații vor avea prilejul a avea o orientare asupra situației, iar prezența lor va avea o apreciabilă influență asupra spiritului trupelor. Delegațiunea aceasta va petrece mai ales la armata din Basarabia.

Luptele din Africa.

Kamerun a fost ocupat. — Trupele germane s'au retras pe teritor spaniol. — Tratatative diplomatice între Quadruplă și Spania.

Arad, 27 Ianuarie.

Se anunță din Paris: Ministrul coloniilor a primit următorul anunț: Operațiunile militare pornite de Francezi și Englezi dela începutul războiului, cu scopul de a isgoni Germanii din Kamerun și să stăpânească aceasta bogată și principală colonie, se apropie de sfârșit. Operațiunile, începute pe un front de trei mii kilometri, au decurs în activități continue, plecând armatele franceze și engleze din diferite puncte, având să traverseze mii de kilometri pentru ca în acelaș timp, în lupte crâncene să ajungă launde. Rezistența dușmanului a fost foarte îndârjită.

Cu toate că launde a fost puternic întărită, a trebuit evacuată, retrăgându-se Germanii cu grabă în direcție sudostică, în colonia spaniolă Ridel Mani unde se refugiaseră de mai înainte guvernorul german și trupele de apărare. Cu ocazia retragerii, coloanele germane au trebuit să lupte cu un detașament francez, venind din Duala, pe lângă drumul de fier din launda și care înainta paralel cu o coloană engleză ce venia pe drumul de automobile spre nord. La Mangalese, Germanii au suferit pierderi foarte grave, și cu toate că în păduri au reușit să rețină înaintarea Francezilor și Englezilor, nu s'au putut refugia din calea lor și scopul acestora prin ocuparea celei din urmă întărituri a Germanilor dela Ebelova și-a ajuns ținta finală. Generalul Aymerich a luat comanda trupelor aliate din launda, înțelegându-se cu generalul englez Dobell, să primească detașamente comune pentru isgonirea dușmanului din ținutul sudic, unde se refugiaseră cele din urmă trupe.

Lui Depeche din Lyon i se anunță din Madrid că familiile germane refugiate din Kamerun au sosit pe vaportul „Ciudad de Cadix” la Cadix.

Din Londra se anunță: O telegramă din Lagos spune că Germanii au reușit să ajungă pe teritorul Guineei Spaniole, unde și-au așezat taberile. Se afirmă că în Kamerunul Sudic au rămas încă trupe germane.

Lui Journal i se anunță din Londra: Între Paris, Londra și Madrid au pornit pertractări referitor la desarmarea și internarea trupelor germane sosite pe teritorul Guineei spaniole. Guvernului spaniol i s'a adus la cunoștință, că dacă autoritățile spaniole nu vor putea apăra neutralitatea Guineei, trupele anglo-franceze au să isgonească Germanii și de pe teritorul spaniol.

PENTRU „ALBUMUL DECORATIILOR ROMÂNII”

nu uitați să trimiteți redacției „Românului” grabnic fotografiile vitejilor noștri și informații necesare (locul nașterii, regimentul, și fagure răsunătoare cu medalia respectivă)

Liniste prevestitoare de furtună.

Ententa n'are încredere în Greci. — Ententa sprijinește planurile revoluționare ale lui Venizelos. — Guvernul grec publică o Carte verde. — Declarațiile unui ministru bulgar despre situația militară dela Salonic. — Grecia nu se lasă târâtă în războiu. — S'a început ofensiva împotriva Salonicului? — Temerile Italiei! — Un nou plan de operațiune. — Ofițeri francezi în Serres. — Debarcări la Cavalla și pe insula Creta. — Se desminte știrea despre debarcarea la Pireu. — Starea de asediu în Grecia. — Arestarea sub-consulului englez din Sofia.

Arad, 27 Ianuarie.

Echo anunță din Londra: Deși primul ministru grec, *Sculudis*, accentuează mereu că Grecia își va păstra neutralitatea, dispozițiile luate mai în urmă de guvernul grec nu tradează chiar o mare simpatie față de aliați. Soldaților dela mai multe compuri de armată grecești li s'a dat instrucția, că trebuie executate toate ordinele cari le primesc împotriva ori cărui s'ar îndrepta acele. Acum 10 zile spiritele erau calme, dar dela dărîmarea podului dela Demir Hisar și mai ou seamă dela ocuparea insulei Corfu sunt foarte agitate în întreagă Grecia. Spre sud-vest dela Atena au fost puse posturi, cari au să dea aviz, imediat ce s'ar apropia flota engleză.

Știri din Atena spun că guvernul grec are informațiuni sigure că între comandamentul militar din Salonic al ententei și Venizelos s'a încheiat o înțelegere, care se îndreaptă împotriva integrității Greciei. Înțelegerea aceasta are valoare pentru cazul, când Grecia ar pași în mod activ împotriva ententei. În acest caz Venizelos și aderenții lui ar declara de ilegale și contrare constituției dispozițiile guvernului și ale Coroanei și ar proclama suspendarea puterii regelui Constantin și a guvernului pe teritoriile ocupate de ententă alegând un comitet de guvernare. Fără îndoială, că guvernul grec va lua măsuri împotriva acestei conspirații cu caracter revoluționar, mai cu seamă fiind credința armatei față de rege neclintită. În acest caz puterile ententei îi garantează lui Venizelos recunoașterea acțiunii sale ca legală și îl vor sprijini și militărește.

Un distins om politic a declarat că guvernul grec are intenția să publice o Carte Verde, conținând toate documentele relative la rapoartele dintre Grecia și marile puteri. Se asigură că a și început clasarea documentelor diplomatice cari vor apare în Cartea Verde și care va fi foarte voluminoasă și va constitui — după părerea cercurilor conducătoare grecești — cea mai interesantă carte diplomatică din câte au apărut în cursul acestui războiu.

Se afirmă că o parte din Cartea Verde va fi consacrată raporturilor greco-bulgare, a doua parte va fi în legătură cu tratatul greco-sârb, iar a treia parte va fi consacrată debarcării aliaților la Salonic. Cartea Verde va cuprinde probabil și o parte în care va fi vorba de măsurile coercitive luate împotriva Greciei. Până acum încă nu s'a fixat data publicării acestei cărți.

„*Tasfir Efkir*” publică următoarele declarații ale unui ministru bulgar, făcute corespondentului său din Sofia, cu privire la situația militară din Salonic:

„Nici nu începe îndoială că calmul care domnește actualmente la Salonic și încetarea operațiunilor sunt trecătoare.

Acest calm va fi în curând întrerupt și evenimentele care vor urma se vor sfârși fără îndoială prin victoria noastră decisivă. Un războiu nu poate fi făcut fără calcul și circumspecție; nimic nu trebuie lăsat în voia întâmplării. Dacă, în încercarea noastră de a izgoni din Salonic pe Englezi și pe Francezi, eram expuși să întâmpinăm în mod subit un atac din partea Grecilor, situația n'ar fi fost peste măsură de grea, dar ea s'ar fi complicat.

De aceea Grecia este pusă acum în situația de a-și preciza atitudinea. Trebuie să adaog că eu am ajuns la convingerea că Grecia va sfârși prin a merge cu noi. Dânsa posedă bărbați de stat capabili să facă deosebire între ce este folositor și ce este vătămător”.

Ziarul „*Proini*” din Atena, comentând recente evenimente, scrie că este just și a propus a declara în mod clar și categoric că Grecia nu va fi târâtă în războiu decât atunci când interesele sale naționale o vor sili și când va hotărî regele. Singura dorință a beligeranților nu este în stare să ne implice în acest războiu, nici provocațiunile lor răutăcioase și abile nu vor putea atinge scopul pe care-l urmăresc.

Orice încercare de infrațiune a ordinii interior a țării va fi înăbușită de o contra acțiune bazată pe patriotismul poporului grec și pe încrederea în guvernul său legal.

Semioficiosul francez *Le Temps* publică înainte de articolul prim următoarea telegramă: **Puterile centrale concentrează împotriva Salonicului toate forțele, cari le stau numai la dispoziție și toate semnele arată că au început ofensiva împotriva Salonicului.**

Corespondentul Luciano Magrini telegrafiază lui „*Secolo*”: Pe frontul dela Salonic n'a avut loc nici o schimbare. **Stăpânește o liniste prevestitoare de furtună.** Nici nu pare probabil că actualul atac al puterilor centrale ar fi începutul ofensivei generale. Acțiunea puterilor centrale se va desfășura numai mai târziu în întregime.

După „*Corriere della Sera*” atacul din partea trupelor austro-ungare împotriva țărnilor albanezi pare probabil. Italia va fi pusă în fața unei grele probleme, cu care Italia — scrie ziarul italian — va fi bine să se ocupe încă din vreme. Sunt întemeiate îngrijorările că trupele austro-ungare vor ocupa Albania în loc de Macedonia. Ar trebui să se facă declarații liniștitoare, că baza dela Valona e destul de puternică. Iar dacă situația trupelor noastre nu e asigurată, să avem curajul să le retragem încă din vreme.

Stampa scrie: **Impătrita înțelegere lucră la un mare plan de operațiune. În Atena, în zilele cele mai apropiate, nu se vor petrece evenimente mai importante. Ententa o urmărește cu o vie atențiune pe România.**

Știri demne de toată încrederea spun că la Serres au sosit ofițeri francezi, ca să inspecteze terenul. Comandantul garnizoanei grecești a protestat împotriva procedurii ofițerilor francezi, cari însă cu toate aceste au închiriat toate brutăriile și numeroase edificii particulare. Se conclud din aceasta că comandamentul anglo-francez se va muta la Serres. Trupele grecești sapă tranșee în jurul orașului și așează tunuri în pozițiunile excelent fortificate.

După cum se anunță din București știrea despre debarcarea Englezilor și Francezilor la Cavalla se confirmă. E în curs debarcarea de trupe numeroase. Intre Cavalla și Atena s'a întrerupt orice comunicație.

Din Milano se anunță că pe insula Creta au debarcat detașamente mai mici de Francezi și Englezi.

Știrile răspândite cu privire la o debarcare de trupe anglo-franceze la Pireu și Phaleron sunt inexacte. Până acum n'au fost debarcate nici un fel de trupe străine în aceste două porturi ale Atenei. Tot așa este inexact că aliații ar fi debarcat trupe la Zante.

Ziarul grec *Cosmos* anunță că regele Constantin a semnat decretul privitor la procla-

marea stării de asediu în întreagă Grecia, care se va ordona încă în săptămâna aceasta.

Corespondentul din București al lui „*Secolo*” anunță că subconsulul englez din Sofia, *Horth* a fost deținut în locuința ministrului Americii, contra tuturor protestărilor acestuia.

Tot „*Secolo*” anunță că pe insula Corfu au fost aduși până acum 2000 soldați sârbi.

Comunicate oficiale despre mersul războiului.

Biroul telegrafic ungar ne trimite spre publicare următoarele telegrame oficiale:

Budapesta, 26 Ianuarie. — Se comunică dela cartierul general:

Pe frontul rus: Nici un eveniment.

Pe frontul italian: În luptele de lângă Oslavia nu departe de capul podului Gorizei, trupele noastre combătante au ocupat o parte din tranșeele dușmane. Cu ocazia aceasta am făcut prizonieri 1197 soldați între cari 45 ofițeri și am luat două mitraliere. În mai multe puncte a frontului dela Isonzo, activitatea de luptă a devenit mult mai vehementă. Încercările de atac și apropiere a Italianilor dela Podgora, Monte San Michele și Monfalcone au fost respuse de către trupele noastre. Aviatorii noștri au bombardat magazinele și stabilimentele dușmane din Borgo și Ala.

Pe frontul sud-estic: Reprezentanții guvernului muntenegrin au subscris ieri seara deciziunile privitoare la desarmarea Muntenegrului. Desarmarea, care se continuă în deplină liniste, s'a început și în ținuturile Colasin și Adrievit.

Berlin, 26 Ianuarie. Se comunică dela marele cartier general.

Pe frontul occidental: Prin repețite contraatacuri, Francezii au făcut încercări să reocupe tranșeele ocupate de noi la ost de Neuville. La fiecare ocazie i-am respins în lupte apropiate de mână. În Argone, explozii franceze au surpat o parte a tranșeele noastre din vârful de 285 m. La nord-ost de Hachalade, după ce am zădărnicit atacul dușman, am ocupat craterul explosiv. Hidroplanele noastre au atacat la Bapaune stabilimentele militare dușmane. Iar aeroplanelor, stabilimentele drumului de fier din Loos la sud-vest de Licumidan și Bethune.

Pe frontul oriental și din Balcani: Evenimente noi de importanță nu sunt.

Constantinopol, 26 Ianuarie. — Se comunică dela cartierul general turc:

Pe frontul Irak: După groaznicele pierderi suferite de inamic la Felahina, n'a mai încercat alte atacuri. Luptele artileristice dela Cut el Amara au încetat temporal. În noaptea de 18 Ianuarie am surprins o tabără dușmană la est de Corna. Inamicul a pierdut mulți oameni și un număr considerabil de animale. E un caz excepțional că în ținutul acesta a nins și s'a pus un ger aspru. Pe frontul din Caucaz: Afară de mici ciocniri în aripa dreaptă, la nord dela râul Murad, nici un eveniment de importanță. Pe celelalte fronturi nici un eveniment.

**PENTRU „CARTEA DE
AUR ROMÂNEASCĂ”**

nu uitați să trimiteți redacției „*Românului*” orice act, dovadă de vitejie
: : : : săvârșită de eroii noștri. : : : :

Mare cutremur de pământ în Ardeal.

Arad, 27 Ianuarie.

O puternică svârcolire a pământului însoțită de un sinistru murmur a umplut cu groază ieri Mercuri dimineață între orele 8 și jumătate și 9 populația Ardealului. Din toate ținuturile Ardealului sosesc știri despre un violent cutremur de pământ, care a provocat o adevărată panică, dar fără a pricinui pagube mai serioase.

Aparatele sismografice ale observatorului din Budapesta au semnalat ieri dimineață la orele 8 și 39 minute un cutremur de pământ apropiat de o mare putere distinctivă și de o violență mai mare decât cutremurul semnalat Luni.

Despre cutremur se anunță din diferite ținuturi ale Ardealului:

Sighișoara: În întreg comitatul Târnavei mari s'au simțit la orele 8 și 37 minute mai multe sguduituri de pământ. S'au prăbușit hornuri și s'au crăpat zidurile la multe edificii, iar la lămpile atârinate s'au observat oscilări de 10 centimetri. Populația cuprinsă de panică s'a refugiat în liber. Nenorociri nu s'au anunțat, iar paguba materială e neînsemnată.

Preotul-învățător din Daneș d. Pompiliu E. Constantin ne scrie, că cutremurul a fost de o violență nemaipomenită în acele ținuturi și a ținut cam 3 minute. Zidurile dela edificiul școlii și dela mai multe edificii particulare s'au crăpat.

Murăș-Uioara: La orele 8 și 50 minute s'a simțit un cutremur, care a ținut cam 30 secunde.

Șimleul-Silvaniei: Dimineața la orele 8 fără un sfert s'a simțit o mișcare undulativă a pământului, în direcția dela nord spre sud, care a ținut cam 10 secunde. Mobilele s'au mișcat din loc și ușile dulapurilor au fost deschise. Populația cuprinsă de groază, s'a refugiat pe stradă.

Zălau: La orele 8 și 35 m. s'a simțit un puternic cutremur de pământ. Lămpile și obiectele ce atârneau de pereți au oscilat timp de mai multe minute. Din birouri, prăvălii, oameții s'au refugiat îngrozii pe stradă. Cutremurul a fost însoțit de un murmur nădușit. După 26 secunde s'au simțit alte sguduituri și mai violente.

Murăș-Oșorheiu: Dimineața la orele 8 și 45 minute a fost un violent cutremur de pământ, însoțit de un murmur subpământean, care a provocat panică. S'au prăbușit hornurile la numeroase edificii. La început s'a crezut că e o erupție de gaz la Șarmășel, ceea ce însă nu s'a adevărit.

Făgăraș: Cutremurul însoțit de un murmur subpământean, s'a simțit la orele 8 și 34 dimineața. Mișcările undulatoare au ținut cam 15 secunde. S'au crăpat zidurile dela aproape toate edificiile, s'au prăbușit multe hornuri. Populația a fost cuprinsă de panică. Pagube mai serioase însă nu sunt.

Rapoarte similare au mai sosit dela Abrud, Aiud, Bistrița, Reghinul-săsesc, Deva și alte localități din Ardeal.

În Arad cutremurul de pământ s'a simțit la orele 9 fără câteva minute și a ținut câteva secunde, oscilațiunile obiectelor atârinate arătau direcția nordost-sudvest. Turnul primării — după spusele păzitorului — a început să se legene ca smucit de un uragan. Cutremurul a fost însoțit de un murmur nădușit. Cutremurul a fost însoțit de un murmur subpământean, a doua fu de durată mai lungă și părea că pământul a început să unduleze, iar a treia ca o vibrație domoală.

Pentru orfelinatul românesc din Sibiu.

Arad, 27 Ianuarie.

În primul nostru de azi relevăm marea însemnată a mișcării pornite de învățătorii confesionali pentru orfelinatul din Sibiu. Mișcarea aceasta, prea natural, s'a pornit mai întâi în arhidieceză la îndemnul meritosului revizor școlar d. Dr. Ion Mateiu. Transmitem mulțumita noastră bravilor învățători din arhidieceză și dăm și la acest loc expresiune convingerii noastre, că nici un învățător n'are să lipsească din registrul dăruitorilor pentru scopul măreț.

Consemnarea învățătorilor arhidiecezani, cari au contribuit pentru orfelinat este următoarea:

1. Chirion Adămoiu, Sâmbăta-sup.	Cor.	10.—
2. Stefan Garoiu, Hălchiu		10.—
3. Gheorghe Ghișe, Poiana		20.—
4. Ana Comaniciu, Gurariului		10.—
5. Vasile Basarabă, Vaideiu		10.—
6. Nicolae Secărea, Tâlmăcel		10.—
7. Nicolae Haneș, Petreni		10.—
8. Toma Calin, Sebeșul-sup.		10.—
9. Cornel Langa, Venetia-inf.		10.—
10. Petru Incicău, Briznic		10.—
11. Nicolae Brândușe, Teline		10.—
12. Emanuil Suci, Măgărei		10.—
13. Constantin Baicu, Orăștie		10.—
14. Gheorghe Daniil, Căstău		10.—
15. Lazar Șberneciu, Toderița		10.—
16. Ioan Bârna, Vaca		10.—
17. Ioan Sporea, Feldioara		10.—
18. Ioan Georgea, Blășfalăul-inf.		10.—
19. Nicolae Iosif, Draș		10.—
20. Augustin Micle, Ciubanea		10.—
21. Porfirie Nicoară, Vinerea		10.—
22. Nicolae Cristea, Chinești		10.—
23. Vasile Cărpinișan, Răhău		10.—
24. Nicodin Băgiu, Vamabuzăului		10.—
25. Filon Flucus, Șinea-nouă		10.—
26. Gheorghe Renghea, Șinea-nouă		10.—
27. Miron Stefan, Șugag		10.—
28. Ioan Zach, Dol		10.—
29. Aurel Zichil, Saes		10.—
30. Ioan Filip, Ida-mare		10.—
31. Ioan Danciu, Buciumsat		10.—
32. Ioan Călborean, Seliștat		10.—
33. Stefan Belindescu, Brașov		20.—
34. Vasile Cranga, Sânpetru		10.—
35. Ioan Dragomir, Surduc-Capolnia		10.—
36. Ioan Pușcariu, Mociul-inf.		20.—
37. Adrian Neagoe, Buzd		10.—
38. Ioan Bueur, Limba		10.—
39. Dumitru Sava, Potoc		10.—
40. Nicolae Muntean, Vingard		10.—
41. Ioan Rusan, Ampoita		10.—
42. Dionisie Răulea, Bogatu		10.—
43. Teodor Lungu, Terățel		10.—
44. Stefan Aruncutean, Muierău		10.—
45. Ioan Moldovan, Lepindea		10.—
46. Stefan Bărbos, Rohia		10.—
47. Petru Varvara, Ampoita		10.—
48. Stefan Drăghiciu, Sadu		10.—
49. Toma Roșiu, Dobra		10.—
50. Savu Luca, Satulung		10.—
51. Arsenie Nedelen, Selimbăr		10.—
52. Vasile Cristea, Idicel		10.—
53. Nicolae Iordan, Sibiu		10.—
54. Constantin Criștiu, Săliște		10.—
55. Dr. Ion Mateiu, Sibiu		30.—
Total		600.—

(Scris șase sute coroane.)

Suma aceasta s'a transpus deja Consistorului arhidiecezan.

AVIZ.

Aducem la cunoștința abonaților noștri că „Calendarul partidului național” pe 1916 e complet epuizat și nu se mai poate retipări. Sumele ce vor sosi de azi încolo pentru calendar, se vor socoti în abonament sau se vor retrimite.

Administrația ziarului „ROMÂNUL”.

Războiul european.

Papa și Belgia.

Geneva. — Cardinalul Mercier a fost primit în audiență de Papa, și a remis înaltului pontific un memoriu asupra stărei din Belgia. Cardinalul Henuose care a vizitat zilele trecute pe Papa, a ținut în biserica din Lappaeume, în prezența familiei regale belgiene, o predică, în care spune că șeful bisericii va interveni pe lângă capii încoronați ai țărilor beligerante pentru a se redobândi independența Belgiei.

Germania n'are încredere în Bulgaria?

Sofia. — Agenția rusească Westnik transmite ziarelor rusești următoarea știre inventată datată din Sofia:

— Din Sofia se anunță că statul major german, care conduce operațiunile militare în Balcani, se va fixa la Sofia. Peste 100 ofițeri germani au și sosit în acest scop la Sofia. Alegerea capitalei bulgare ca sediu al statului major se explică prin lipsa de încredere a Germaniei față de Bulgaria.

Control rusesc pe Dunăre.

București. — Ziarelor române li se anunță din Tulcea: Directorul navigației române a adus la cunoștință proprietarilor de vapoare, că din cauza multelor obstacole (mine) periculoase și pentru evitarea lor navigația e permisă numai ziua. Vasele rusești, cari mențin ordinea militară încep să facă un control foarte riguros vapoarelor comerciale, cari circulă pe Dunăre în jos.

Ofensivă generală pe toate fronturile.

Milano. — Se pare că înțelegerea manifestată în presa împătritei înțelegeri evidențiază o ofensivă generală pe toate fronturile. Acest subiect favorit al presei ententiste pornește din Anglia. Îndeosebi colonelul Repington se însuflește pentru ideea ofensivei generale, părăndu-i-se singurul mijloc potrivit prin care să scape de luptele de tranșee. Pentru ca noile ofensive să se poată efectua cu succes, scrie criticul militar englez, ententa trebuie să dispună de artilerie preponderantă. Astfel, vor trebui îngrijite masele de muniții și armamente mai mult decât recrutarea oamenilor. Scopul ofensivei ar fi împiedecarea adversarului de aș muta trupele de pe un front la altul. Scopul să ne fie nimicirea în masă a trupelor inamice. Aceste rezultate nu pot fi garantate decât prin fabricațiile de muniții și tunuri.

Pertractările din Londra.

Lugano. — Se pare că se pun oarecari stative drumului lui Briand la Roma, cari par a avea legătură cu pertractările referitoare la înființarea unei și mai strânse legături dintre puterile ententei. Corespondentul din Paris a lui Secolo anunță:

Vizita miniștrilor Briand, Sembat și Lacate la Londra a fost o introducere a pertractărilor cari vor statorni o bază a unității politice și militare așteptată de luni de zile. Miniștrii francezi au fost pimiți foarte călduros la Londra, Rusia și toate națiunile mai mici au contribuit la proiectele prezintate, se mai așteaptă doar coordonarea hotărâtă a Angliei. În Franța sunt de toată convingerea, că Italia n'are să întârzie cu alianța. Se afirmă că stăm în fața unor evenimente de mare însemnată.

Audiența ministrului de externe italian.

Roma. — Ministrul de externe Sonnino a fost primit de regele în audiență, care a ținut o oră întreagă.

Situația dintre China și Anglia.

Frankfurt. — „Frankfurter Zeitung” anunță: Anglia a voit să presioneze China să declare război Germaniei.

Pasici despre continuarea războiului.

Lugano. — Corespondentul lui Daily Chronicle a vorbit în Corfu cu primministru sârb Pasici, care a făcut următoarele declarațiuni: Serbia are să continue războiul, chiar dacă aliații ei ar fi înfrânți: Dacă necesitatea cere,

avem să așteptăm chiar doi ani. Puteam și până acuma să încheiem pace, dar n'am fost învoiați să primim condițiile cari să ne separe de aliații noștri, cari au luptat cu vitejie admirabilă pentru noi.

Persia și ententa.

Genova. — Temps anunță din Petrograd: Știri sosite din Teheran anunță că consiliul de miniștri persan ținut sub președinția lui Ferman Fermanhs, în principiu s'a atașat alianței engleze-persiane rusești. Persia cere anume concesiuni.

Fortificații franceze la granița Elveției.

Bonfol. — Trupele franceze staționate la hotarul vestic din Elsgau continuă lucrările începute. Zilele trecute au săvârșit explozii și au construit tranșee între Villars la Sec și Crois. În frontiera Elveției și localitățile din apropiere se aud mereu exploziile. În aceste ținuturi se găsesc aproape patru mii Francezi, cari toți sunt ocupați la construcțiile tranșeelor și întăriturilor.

INFORMAȚIUNI.

Arad, 27 Ianuarie 1916.

Pacifistul...

București, 12 Ianuarie v.

Hotărît lucru: legendarul porumbel alb cu o ramură de maslin în cioc, nu și-a luat încă sborul din corabia lui Noe.

Primul care a încercat să-l îndrepte spre beligeranții din Europa, a fost Papa Benedict, apoi Willson președintele Statelor-Unite și în fine milionarul Ford, care la un moment dat și-a închipuit că va putea înfăptui el, ceea ce primul cetățean al Americii nu reușise.

În acest scop Henri Ford, a închiriat după cum se știe un vapor pe care l-a botezat „Oscar II” și cu care a pornit din America spre Europa, unde avea de gând să strângă în jurul său pe savanții pacifisti și împreună cu ei să întreprindă o serie de conferințe prin diferitele orașe mai mari.

Socoteala de acasă însă nu se potrivește cu cea din târg. În drumul său spre Europa, d. Ford a fost informat că nu i se va îngădui debarcarea decât în porturile țărilor neutre, unde misiunea sa, de sigur că n'ar fi putut avea eficacitatea urmărită.

Neputând debarea nici în Anglia nici în Franța, pacifismul american s'a resemnat și s'a întors în America după un voiaj inutil, care pentru un milionar ca Ford poate trece drept o fantezie și atâta tot.

Important însă, este faptul că evenimentele zilei, au legat numele marelui fabricant de automobile din America de numele președintelui Willson și al Papei Benedict XV.

Contele Tisza despre comunicatele oficiale ale armatei. Camera ungară are la ordinea zilei — după cum se știe — proiectul despre valorificarea gazului terestru, față de care însă s'a arătat în ședința de ieri puțin interes. Au vorbit ieri la acest proiect deputații Ștefan Röck și Miliu Saghy. S'a trecut apoi la interpelații, așteptate cu mult interes. S'au semnat pentru ședința de ieri 14 interpelații între cari despre situația minorilor și a copiilor ilegali, lărgirea sferei de activitate a prefectilor comitatelor, orfanii războiului, creșterea lor și întrebuințarea dăruirilor în acest scop, reforma agrară în legătură cu recolonizările, jignirea națiunii maghiare în comunicatele oficiale, tendințele separatiste din Croația, repaosul dumnecal.

Cel mai mare interes s'a arătat față de interpelația deputatului Béla Kelemen în chestia jignirii națiunii maghiare din partea locotenent generalului Höfer, cuprinzând acesta într'un comunicat oficial de războiu și națiunea maghiară sub numirea de „popoare ale monarhiei”.

Primul ministru contele Tisza răspunzând la această interpelație a declarat că recunoaște că în armată sunt apariții cari dovedesc o desconsiderare a maghiarimii. Comandamentul armatei stă însă departe de aceste. Fac-

torii competenți condamnă aceste apariții. Nu e permis ca aceste să se generalizeze și promite că se vor lua dispozițiile necesare. Numirea din comunicatul oficial e greșită și necoresctă. Nu s'a intenționat însă prin ea o disconsiderare a națiunii maghiare, ci a fost numai un lapsus linquae, care însă nu e permis să mai obvină.

Interpelantul și camera au luat la cunoștință răspunsul primului ministru.

Conferență de pace în Stockholm. Lui „Frankfurter Zeitung”, i se anunță din Copenhaga: Expediția de pace a lui Ford compusă din 26 membrii a sosit ieri din Olanda la Copenhaga. Mâne vor pleca la Stockholm, unde expediția Ford împreună cu delegații comisiunii de pace scandinave, vor ține o conferință de pace. Tot atunci vor sosi la Stockholm Ford și Bryan. Se pare că nimeni nu-și mai bate joc astăzi de aceasta conferență în felul cum s'a făcut la început și poate că toată acțiunea aceasta de pace să aducă rezultate mai multumitoare cum părea la început.

Artistele maghiare la București. Un ziar din Budapesta anunță că în urma izbucnirii războiului, artistele maghiare de tot soiul au preferat să facă angajamente la București și alte orașe din România. Țara românească e plină acum de artiste maghiare, și de aceea guvernul român a găsit necesar să puie frâu invaziei comediantelor maghiare. Guvernul român a rugat autoritățile ungare ca până la nouă dispoziții să nu elibereze pașapoarte pentru România actrițelor și dansatoarelor maghiare. Cererea aceasta va fi satisfăcută.

Și Germania procedează la fel ca și România față de artistele maghiare. Consulațul german din Budapesta nu eliberează pașapoarte artistelor maghiare pentru Germania.

Vaticanul și Belgia. Ziarele italiene au informat că papa a fost mișcat de expozitul ce i l-a făcut episcopul de Namur, margraful Heylen, asupra trebuințelor religioase ale populațiilor din ținuturile invadate ce aparțin diecezelor Reims, Soissons, Nancy și Verdun, de sub jurisdicția provizorie a episcopului de Namur. Papa s'a interesat și de necesitățile materiale ale preoților din regiunile ocupate de dușman și a trimis episcopului suma de 40 mii lire pentru a-i ajuta.

Dăruiri. N. N. Socodor a dăruit 10 cor. pentru fondul ziaristilor români.

D. Dumitru Nanu, Dornavatra originar din Tilișca a dăruit 10 cor. pentru fondul ziaristilor români.

D. Gavril Péter, cleric Gherla a trimis suma de cor. 43 colectată dela celericii seminarului gr. cat. din Gherla pentru fondul soldaților invalizi, a văduvelor și orfanilor soldaților români.

Ultima oră.

TRUPELE RUSEȘTI ÎNCEARCĂ SĂ VINĂ ÎN AJUTORUL ENGLEZILOR DELA KUT-EL-AMARA.

Rotterdam. — Daily Chronicle anunță din Petrograd: Trupele rusești se găsesc spre vest dela Kut-el-Amara la 10 zile depărtare de Englezii închiși în Kut-el-Amara. jonctiunea lor însă nu se va putea înfăptui în curând din cauza trupelor germane și a trupelor auxiliare persiane. (Dela Hamadan până la Kut-el-Amara e distanță aeriană de 600 chilometri).

VIOLENTE LUPTE DE ARTILERIE.

Berlin. — Lokalanzeiger anunță: Pe frontul occidental s'a deschis la începutul acestei săptămâni o violentă luptă între artilerii. La Nieuport și spre nord artileria germană a operat cu succes. La Frelemont a avut loc violente dueluri între artilerii. S'au puscat de ambele părți cam la 20 mii granate.

PRĂBUȘIREA AVIATORULUI BÖHLKE.

Berlin. — Lokalanzeiger anunță: Aviatorul german, ofițerul Böhlke, care s'a distins de

atâtea ori în luptele aeriene, s'a prăbușit cu aparatul său în Alsacia murind pe loc.

ATACUL CONTRA SALONICULUI. — MARE CONSILIU DE RĂZBOI ÎN SOFIA.

București. — „Adevărul” primește următoarea telegramă dela corespondentul său din Sofia, telegramă trecută prin cenzura bulgară:

Ieri s'a ținut în Sofia un mare consiliu de războiu sub președinția regelui Ferdinand. La consiliu au luat parte gen. Jecoff generalissim, gen. Jostoff, șeful statului major al armatei, gen. Bojadjeff comandant de armată, ministrul de războiu Naidenoff și comandantul de armată gen. Todoroff.

Lugano. — Știri din sursă autorizată asigură, că la ultimul consiliu de războiu ținut la Sofia sub președinția regelui, s'au luat hotărâri în legătură cu atacul contra Salonicului.

Redactor responsabil: Constantin Savu.

Se caută

pentru administrația ziarului „Românul”

un adiunct

Pot compete și domnișoare.

Ofertele însoțite cu indicarea pretențiilor sunt a se trimite la

TIPOGRAFIA „CONCORDIA”

Arad.

Mulțumită publică.

Rugăm pe toți cunoscuții și prietenii neuitatului nostru soț și tată Petru, cari în scris și grai viu ne-au mângăiat în durerea noastră precum și tuturor cari au asistat la înmormântare să primească mulțumirile noastre.

Câmpeni, la 20 Ianuarie 1916.

Văd. Eugenia Simu

și fii.

(Si 2576-1)

Dela pretura cercului Cisnădia.

Nr. 391/916.

Concurs.

Public concurs pentru oficiul vacant de vice-notar pentru Râu-Sadului și invitat pe toți acei cari ar dori să reflecteze la acest oficiu să-și înainteze cererile în această chestie până la 21 Februarie n. 1916 alăturând documentele prevăzute de §. 3. al art. de lege XX. din 1900.

Emolumentele sunt: leafa fundamentală legală, 100 cor. cheltuieli de călătorie, 100 cor. bani de locuință, diurnele legale pentru lucrările făcute particularilor.

Cisnădie (Nagydisznód), 22 Ianuarie 1916.

Dr. Schuster m. p.
protopretore.

(1-2)

TELEFON
NRUL. 750.

CEL MAI MODERN INSTITUT
TIPOGRAFIC ROMÂNESC DIN
UNGARIA ȘI TRANSILVANIA

TELEFON
NRUL. 750.

„CONCORDIA”

SOCIETATE PE ACȚII. :

ARAD

STRADA ZRINYI. NRUL. 1|a.

Fiind aprovizionat cu cele mai moderne mașini din străinătate și patrie ca: mașini de cules, mașini de tipar, mașini de tăiat și mașini de vărsat clișee, precum și cu cele mai moderne litere primește spre executare tot felul de opuri, reviste, fol, placate, registre, tipăriți pentru bănci și societăți, precum și tipăriți advocaționale, invitări de logodnă, cununie și pentru petreceri. Anunțuri funebre se execută cu cea mai mare urgență. Se execută tot felul de lucrări în această branșă dela cele mai simple până la cele mai fine.

**Executare
promptă. :**

**Prețuri :
moderate :**